

دعای ۱۱۳ - در هر روز ماه شعبان هنگام زوال و در شب نیمه آن

از عباس بن مجاهد از پدرش روایت شده است که گفت:
حضرت علی بن الحسین علیه السلام دعا می کرد هنگام زوال در
روزهای ماه شعبان، و در شب نیمه آن، و صلوات می فرستاد بر
حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله با این صلوات و می فرمود:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوءَةِ،
وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ، وَمَعْدِنِ
الْعِلْمِ، وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ.

خداوندا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، درخت نبوت
و جایگاه رسالت و محل آمد و شد فرشتگان و معدن دانش و
خانواده وحی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ
فِي اللَّجَجِ الْغَامِرَةِ، يَا مَنْ مِنْ رِكَبَهَا، وَيَغْرُقُ مَنْ
تَرَكَهَا، أَلْتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقًا، وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقًا،
وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقًا،

خداوندا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، آن کشتی روان در اقیانوس های عمیق، هرکه به آن توسل جوید ایمنی یابد و هرکه آن را رها کند غرق شود، پیش افتاده از آن ها از دین خارج است و عقب مانده از آنان نابود است و همراه آنان ملحق به حق است،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ
الْحَصِينِ، وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ، وَمَلَجَأِ
الْهَارِبِينَ، وَمُنْجِيِ الْخَائِفِينَ، وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ.

خداوندا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، پناهگاه محکم و فریادرس بیچارگان درمانده و پناه گریختگان و دستاویز استوار برای چنگ اندازان.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً كَثِيرَةً
تَكُونُ لَهُمْ رِضًى، وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ آدَاءً
وَقَضَاءً، بِحَوْلِ مِنْكَ وَقُوَّةِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ،

خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، درودی فراوان که برای آنان موجب خشنودی و برای ما مایه ادا کردن و بجا آوردن حق محمد و خاندان محمد باشد، به حول و نیرویت ای پروردگار جهانیان،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ
الْأَخْيَارِ، الَّذِينَ أَوْجَبَتْ حُقُوقَهُمْ، وَمَوَدَّتَهُمْ،
وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوَلَايَتَهُمْ.

خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست، آن پاکان
و نیکان و خوبان که حقوقشان را بر همه واجب کردی و
پیروی ولایتشان را بر همگان فرض نمودی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْمُرْ قَلْبِي
بِطَاعَتِكَ، وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ، وَاَرْزُقْنِي مُوَاَسَاةَ
مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ
فَضْلِكَ، وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ، وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ
ظِلِّكَ، وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ، شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ
وَالرِّضْوَانِ، الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدَّأُبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ، فِي لَيَالِيهِ
وَأَيَّامِهِ، بُخُوعًا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ
حِمَامِهِ.

خداوندا بر محمد و خاندان محمد درود فرست و دلم را با طاعتت آباد کن و به نافرمانی از خود رسوایم مساز و این امور را روزی من کن: حمایت از آن که رزقت را بر او تنگ گرفتی؛ به مدد آنچه از احسانت بر من وسعت دادی و از عدلت بر من گستردی و مرا در سایه رحمت زنده داشتی، این است ماه پیامبرت، آن سرور فرستادگان، شعبانی که آن را به رحمت و رضوانت پوشاندی، ماهی که رسول خدا (درود خدا بر او و خاندانش باد) در روزهداری و به پا داشتن عبادت در شبها و روزهایش تا هنگام مرگ، با تمام توان کوشش می کرد، تنها برای فروتنی در برابرت و گرامی داشت و بزرگداشت ماه شعبان.

اللَّهُمَّ فَاعِنَّا عَلَى الْإِسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ، وَنَيْلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ. اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعاً مُشَفَّعاً، وَطَرِيقاً إِلَيْكَ مَهْيَعاً، وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعاً حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِياً، وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِياً، قَدْ أُوجِبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ، وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ، وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ.

خداوندا ما را در این ماه به پیروی از سنتش و رسیدن به شفاعتش یاری کن، خداوندا او را برای من شفيعی با شفاعت پذیرفته و راهی روشن به سوی قرارده و مرا پیرو او گردان تا آنگاه که تو را در قیامت دیدار کنم، در حالی که از من خشنود باشی و از گناهانم چشم پوشی و رحمت و رضوانت را بر من واجب نموده و مرا در بهشت و جایگاه خوبان درآورده باشی.